

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இப்பொழுது நீங்கள் அந்தப் பழைய வீடுகளை (சரூரங்கள்) நீக்கித் தந்தையுடன் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். ஆகவே அந்த வீடுகளிலிருந்து உங்கள் பற்றை அகற்றுங்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருங்கள்.

கேள்வி: ஆத்ம உணர்வுடைய குழந்தைகளின் வாயிலிருந்து எந்த வார்த்தைகள் வெளிவரக் கூடாது?

பதில்: நான் எவ்வாறு மன அமைதியைக் கொண்டிருக்க முடியும்? ஆத்ம உணர்வுடைய குழந்தைகளின் வாயிலிருந்து இவ்வார்த்தைகள் வெளிவர முடியாது. சரூர உணர்வுடையவர்கள் மாத்திரமே இந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்களிடம் ஆத்மாக்களைப் பற்றிய ஞானம் இல்லை. ஆத்மாக்களின் ஆதிதர்மம் அமைதி என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அங்கு மன அமைதி என்ற கேள்விக் கே இடமில்லை. ஓர் ஆத்மா தனது ஆதி தர்மத்தில் நிலைத்திருக்கும் போது, மனம் அமைதி நிறைந்ததாகும். ஆத்மாவே பரமாத்மா எனக் கூறுபவர்களால் இவ் விடயங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

பாடல்: உங்கள் வழியில் வாழ்ந்து உங்கள் வழியில் மரணிப்பேன்.

ஓம் சாந்தி. மரணித்தல் என்றால் என்ன என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆத்மா சரூரத்தில் இருந்து பிரிதல் ஆகும். இதுவே மரணித்தல் எனக் கூறப்படுகிறது. உயிருடன் இருக்கும் போதே, இங்கே, நீங்கள் சரூரங்களிலிருந்து பிரிந்தவர்களாகிப் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையிடம் அவரது தாமதத்திற்கு மீண்டும் செல்கிறீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். யோகத்தினால் அங்கு செல்ல முடியாத ஆத்மாக்களை அவர் தூய்மையாக்குகின்றார். இதுவே ஞானம் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாக்கள் ஞானத்தைப் பெறுகின்றனர். “குழந்தாய், குழந்தாய்” என யார் கூறுகின்றார்? பக்தர்கள் அனைவரும் நினைவுசெய்கின்ற, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையாவார். தூய்மையாக்கும் தந்தை ஒருவரே உங்களுக்கு முக்தியையும் ஐபவன்முக்தியையும் அருள்பவர் என்பதை ஆத்மா புரிந்துகொள்கின்றார். அவருக்கென ஒரு சொந்தச் சரூரம் இல்லை. அவர் இவரின் சரூரத்தைக் கடனாகப் பெற்றுள்ளார். நீங்கள் உங்கள் சரூரத்தை நீக்க வேண்டும். அத்துடன் யாருடைய வீடு (சரூரம்); இதுவோ அவரும் இதை நீக்க வேண்டும். அதாவது அவை குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய யன்னல் போன்ற அனைத்தையும் கொண்ட பழைய வீடுகளாகும். எனவே தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நீங்கள் அனைவரும் அப் பழைய வீடுகளை நீக்க வேண்டும். நீங்கள் என்னுடன் வீடு திரும்ப வேண்டும். ஆகவே வாழும்போதே அந்த வீடுகளில் இருந்து பற்றை அகற்றுங்கள். நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையை வைத்துத் தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். இரண்டு விடயங்கள் உள்ளதென்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள்: சரூரதாரியும், ஆத்மாவும். மக்கள் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும் போது தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்கள்; அது ஆத்மாவின் தற்கொலை அல்ல. சரூரத்தினாலேயே துன்பம் என்பதை ஆத்மா அறிவார். இதனாலேயே அவர் தனது சரூரத்தை விட்டு நீங்க விரும்புகிறார். இப்பொழுது நீங்கள் துன்ப உலகில் இருக்கிறீர்கள் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். இந்தச் சரூரமும் ஒரு பழைய வீடாகும். பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: அது அமரத்துவ சிம்மாசனம். நீங்கள் அதை நீக்கி வேறென்றை எடுக்க வேண்டும். அதனை ஒரு சிம்மாசனம் என்றழைப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு வீடு என்றழைப்பது நல்லது. ஒரு வீட்டில் யன்னல் போன்றவை உள்ளன. இதனாலேயே ஒரு சரூரம் வீடு என அழைக்கப்படுகிறது. ஒருவர் சிம்மாசனத்தில் இருந்து இராச்சியத்தை ஆளுகின்றார். இந்நேரத்தில், இது துன்ப உலகமாகும். ஆம், ஓர் ஆத்மா வீட்டில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது நிச்சயமானது, அதாவது, புதிய சரூரத்தில், சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பார். அவர் இராச்சியத்தை ஆள வேண்டும். உலகில் உள்ள எவருமே தந்தையிடமிருந்து ஓர் இராச்சியத்தைப் பெறுவதில்லை. தந்தை வரும்வரை எவ்வாறு எவரேனும் இராச்சியத்தைப் பெற முடியும்? உங்களைச் சக்கரவர்த்திகள் ஆக்குவதற்காக பாபா வந்துள்ளார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சக்கரவர்த்திகள் அரசர்களை விடப்

பெரியவர்கள். ஆகவே தந்தை கூறுகின்றார்: நூங்கள் அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். உங்கள் பழைய வீடுகளை நீக்க வேண்டும் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். ஓர் ஆத்மா முதலில் ஒரு சதோபிரதான் வீட்டைப் பெறுகின்றார். ஓர் ஆத்மா சதோபிரதானாகவும் நற்குணங்களுடையவராகவும் இருக்கும் போது, அவர் சதோபிரதான் சரூரத்தைப் பெறுகின்றார். நூங்கள் ஒரு வீட்டை எவ்வாறு பெறுகிறீர்கள் என்பதை ஆத்மாவாகிய நூங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். மேன்மையான, தூய ஆத்மாக்களும் அத்தகைய சரூரங்களைப் பெறுவார்கள்; நூங்கள் தூய்மையாகினால் நூங்கள் நிச்சயமாக ஒரு தூய வீட்டைப் பெறுவீர்கள். எங்களைத் தூய்மையாக்கும் ஒரேயொருவர் வரும்பொழுதே நாங்கள் தூய்மையாக முடியும். அவரே கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நூங்கள் என்னை நினைவுசெய்தீர்கள், எனவே இப்பொழுது நான் வந்துள்ளேன். நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் இந்தச் சரூரத்தில் பிரவேசித்து இந்த யாகத்தை உருவாக்குகிறேன். நான் இவருக்கு பிரம்மா எனப் பெயரிட வேண்டும். அவர் தத்தெடுக்கப்படுகிறார். வீட்டில் வாழும்போதே, உங்கள் புத்தியில் இருந்து பழையவை அனைத்தையும் அகற்றி, நூங்கள் ஆத்மாக்கள் என்ற நம்பிக்கையை இப்பொழுது கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் உயிர்வாழும்போதே அனைத்து உறவுமுறைகளையும் துண்டிக்க வேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: நூங்கள் இனியும் இப்பழைய உலகில் இருக்க வேண்டியதில்லை. எங்கள் இலட்சியமும் இலக்கும் சாதாரண மனிதர்களிலிருந்து நாராயணன் ஆகுவதும், மனிதர்களிலிருந்து தேவர்கள் ஆகுவதும், சுவர்க்க இராச்சியத்தைப் பெறுவதும் என விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு மனித உலகமேயுள்ளது, அது தொடர்ந்தும் சுழல்கிறது எனவும் விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு விருட்சம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. அது ஓர் ஆலமரத்திற்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கு நீண்ட ஆயுட்காலம் உள்ளது. இந்த விருட்சம் புதிதாக இருக்கும்போது, தேவர்களாகிய நாங்கள் மாத்திரமே அங்கு வாழ்கிறோம். அது இப்பொழுது பழையதாகி விட்டது. இந்த உலகில் அனைவருமே ஏழைகள். சில சதங்களுக்கு வியாபாரம் செய்பவர்கள் சிறு கடைக்காரர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். சிறு கடைக்காரர்களிலிருந்து இப்பொழுது நூங்கள் சக்கரவர்த்திகள் ஆகுகிறீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் ஞான இரத்தினங்களின் வியாபாரத்தைச் செய்கிறீர்கள். நூங்கள் தந்தையிடமிருந்து இரத்தினங்களை எடுத்து, மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கிறீர்கள். உங்கள் புத்தி இப்பொழுது வைரத்தைப் போன்று மேன்மையானதாகுகிறது. உங்கள் வியாபாரம் ஞான இரத்தினங்களுடன் ஆகும். ஞான இரத்தினங்களைப் பெற்றதன் பின்னர் நூங்கள் பெருமளவு அந்த இரத்தினங்களைப் பெறுகிறீர்கள். தட்டு; நிறைய இரத்தினங்களைக் கடல் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறது என நினைவுகூரப்படுகிறது. இந்தக் கல்வியையும், இதனைக் கற்பிப்பவரையும் இப்பொழுது நூங்கள் அறிவீர்கள். உண்மையில் எங்கள் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே ஞான இரத்தினங்களின் கடல் ஆவார். அவர் ரூபும் பசாந்தும் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். ஆத்மா ஞான இரத்தினங்களைப் பற்றி வாயினால் பேசுகின்றார். இது உங்கள் வியாபாரம் ஆகும். அமிர்தவேளையில் விழித்தெழுந்து ஞான இரத்தினங்களின் வியாபாரத்தைச் செய்யுங்கள். அதிகாலைப் பொழுது நல்லது. அது கூறப்படுகிறது: ஓ எனது மனமே, அதிகாலைப் பொழுதில் இராமரின் நாமத்தை உச்சாடனம் செய்யுங்கள். ஆத்மாக்கள் இதனைக் கூறுகின்றார்கள். மனமும் புத்தியும் ஆத்மாவில் உள்ளன. மக்கள் சரூர உணர்வில் உள்ளபோது, மனமானது சரூரத்தில் இருப்பதைப் போன்று “எனது மனம் அமைதி அடைவதில்லை” என்று கூறுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் ஆத்மா கூறுகிறார்: எனது மனதிலும் புத்தியிலும் ஞானம் இல்லை. எனக்கு அமைதி வேண்டும். அவர்கள் தங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதுவதுமில்லை. ஆத்மாவே அமைதியானவராகவும் அமைதியற்றவராகவும் ஆகுகின்றார். ஆத்மா கூறுகின்றார்: நான் ஓர் அமைதியற்ற ஆத்மா. நான் ஓர் அமைதியான ஆத்மா. சரூர உணர்வில் எவரேனும் ஒருவர் வினவலாம்; நான் எவ்வாறு மன அமைதியைக் கொண்டிருக்க முடியும்? மனம் என்றால் என்ன? அவர்கள் இதனையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. ஆத்மாவா அல்லது ஆத்மாவின் மனமா அமைதியைப் பெறுகின்றது? அனைத்துக்கும் முதலில் நூங்கள் ஆத்மாவை அறிய வேண்டும். ஆத்மாவின் ஆதிதர்மம் அமைதியாகும். அந்தச் சரூரங்கள் உங்கள் அங்கங்கள் ஆகும். உங்களுக்குத் தேவையானபோது அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம் அல்லது நூங்கள் உங்கள் ஆதிதர்மத்தில் நிலைத்திருக்கலாம். சந்நியாசிகளுமே இதனைப் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் ஆத்மாவே பரமாத்மா எனவும், பரமாத்மா ஆத்மா எனவும் சாதாரணமாகக் கூறுகிறார்கள். எனினும் அவர்கள் எவ்வாறு அமைதியாக இருப்பதற்குச் சக்தியைப் பெற முடியும்? தந்தையை நினைவுசெய்யும்போது மாத்திரமே

அவர்கள் சக்தியைப் பெற முடியும். அமைதியை மாத்திரம் பெறுவதில் நன்மை இல்லை. ஆத்மாக்களே பரமாத்மா எனவும், அவர்கள் பரமாத்மாவின் தாமத்திற்குச் செல்வார்கள் எனவும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அவர்கள் வேறு எதனையும் அறியார். அவர்கள் மறுபிறவியை மறந்து விட்டனர். அவர்கள் 84 பிறவிகளைப் பற்றியும் மறந்து விட்டார்கள். தந்தை உங்களுக்கு நேரடியாகவே விளங்கப்படுத்துகிறார். நீங்கள் தந்தையின் கழுத்து மாலையாக வேண்டும் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். ஆதியில் நாங்கள் தந்தையின் கழுத்து மாலையாக இருந்தோம். நாடகம் இப்பொழுது முடிவுக்கு வருகிறது. நாடகத்தில் நடிகர்கள் தங்கள் பாகங்களைத் தொடர்ந்தும் நடப்பதுடன், கடிகாரத்திலும் தங்கள் பார்வையைத் தொடர்ந்தும் வைத்திருக்கிறார்கள்; நாடகம் இப்பொழுது முடிவுக்கு வருகிறது. அத்துடன் இவ்வளவு நேரமே எஞ்சியுள்ளது. நேரம் முடிந்ததும், நடிகர்கள் அனைவரும் மேடைக்கு வந்து நிற்கிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் தங்கள் உடைகளை மாற்றி வீடு திரும்புகிறார்கள். அவ்வாறே உங்களுக்கும் அதே பாகங்களே உள்ளன. தந்தை மீண்டும் உங்களை அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளார். அங்கு ஆத்மாக்கள் இருப்பார்களா இல்லையா என்ற கேள்வியே இல்லை. எங்கள் தொழில் எங்கள் ஆஸ்தியைக் கோருவது மாத்திரமேயாகும். நிச்சயமாக ஆத்மாக்கள் அங்கு இருப்பார்கள். இதனாலேயே அவர்கள் தொடர்ந்தும் கழீ வருகிறார்கள். அவர்கள் இங்கே தொடர்ந்தும் எண்ணிக்கையில் வளர்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுதும் தொடர்ந்தும் கழிநங்கி வருகிறார்கள். இதனாலேயே மக்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு போன்றவற்றைச் செய்ய முயற்சிக்கின்றார்கள். ஆத்மாக்கள் அங்கிருந்து மேடைக்கு வரவேண்டும். எனவே குடும்பக் கட்டுப்பாட்டினால் என்ன பயன்? இன்னமும் மேலே இருக்கும் ஆத்மாக்கள் அனைவரும் கழீ வரவார்கள். இதனாலேயே சனத்தொகை தொடர்ந்தும் அதிகரிக்கின்றது. விரிவாக்கம் இடம்பெற வேண்டும். அங்கிருக்கும் ஆத்மாக்கள் அனைவரும் இறுதிவரை தொடர்ந்தும் இங்கே வருவார்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். பூச்சிகளைப் பாருங்கள்: அவை இரவில் பிறந்து காலையில் மரணிக்கின்றன. எவ்வாறாயினும் அவற்றிற்கு எவ்விதக் கணக்கும் இல்லை. பெரிய விஞ்ஞானிகள் அனைவருமே பெரும் பிரயத்தனம் செய்தவாறு தொடர்ந்தும் ஆராய்ச்சி செய்கின்றனர். ஞானத்திற்கு மகத்துவம் உள்ளதைப் போன்றே மாயையும் குறைந்தவளல்ல. அசுர கட்டளைகளைப் பின்பற்றி அவர்கள் என்ன உருவாக்குகிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். ஸ்ரீமத் என்ன கூறுகின்றது? விஞ்ஞானிகள் தொடர்ந்தும் என்ன செய்கிறார்கள்! அந்த விடயங்கள் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால் அவை விநாசத்தையும் கொண்டு வருகின்றன. விஞ்ஞானமும் மௌனமும். நீங்கள் சதா தொடர்ந்தும் மௌனமாகத் தந்தையை நினைவுசெய்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு விஞ்ஞானத்தில் பெருமளவு பெருமை உள்ளது. அவர்கள் ஆகாய விமானங்கள், வெடி மருந்துக்கள் போன்றவற்றையும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். மௌனம் விஞ்ஞானத்தை வெற்றி கொள்கிறது. மனதை வெற்றி கொள்ளும்போது நீங்கள் உலகை வெற்றி கொள்ளலாம் எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் கூறலாம்: நீங்கள் மாயையை வெற்றி கொண்டால், நீங்கள் உலகை வெல்ல முடியும். ஆத்மாக்கள் சரீரமற்றவர்களாகித் தந்தையிடம் செல்கிறார்கள். கூறப்படுகிறது: நீங்கள் சாதாரண அல்லது பாவ எண்ணங்கள் எதையும் உங்கள் மனதில் கொண்டிருக்கக்கூடாது. தந்தை கூறுகின்றார்: இவை நிச்சயமாக வரும். சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் முக்தி தாமமாகிய, எங்கள் மௌன வீட்டிற்குச் செல்கின்றோம். நாங்கள் இப்பொழுது எங்களுடைய பெற்றோரின் வீட்டுக்குச் செல்கிறோம். பாபா வந்துள்ளார் என்பதும், அவர் எங்களைத் தன்னுடன் திருப்பி அழைத்துச் செல்வார் என்பதும் உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. பாபா மாத்திரமே எங்கள் வழிகாட்டி ஆவார். அவர் கூறுகிறார்: எனது அன்பிற்கினிய குழந்தைகளே, நான் உங்களை என்னுடன் திருப்பி அழைத்துச் செல்வேன். வீட்டுக்கான பாதையைக் கண்டவர் எவரும் இல்லை. எவராயினும் ஒருவர் அதனைக் கண்டிருந்தால், வேறு பலராலும் அதனைக் காண முடிந்திருக்கும். அவர்கள் அங்கே எவ்வாறு செல்வது என்று மற்றவர்களுக்குக் கற்பிப்பார்கள். மக்கள் இங்கே விரக்தியடைந்திருக்கிறார்கள், இதனாலேயே அவர்கள் இங்கிருந்து செல்ல விரும்புகிறார்கள். சத்தியயுகத்தில் நீங்கள் இதனைக் கூற மாட்டீர்கள். அனைவரும் சந்தோஷபூமியை நினைவுசெய்கிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நான் அனைவரையும் ஒரு பூச்சிக் கூட்டத்தைப் போன்று என்னுடன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வேன். அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: புத்தரின் ஆத்மா நிர்வாணா பூமிக்குச் சென்று விட்டார். அவர் சென்றிருந்தால், அவருடைய வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஆத்மாக்கள் அனைவரும் பின்னர் எவ்வாறு அங்கே செல்வார்கள்? எவராலும் அங்கு செல்ல முடியாது. என்னால் செல்ல

முடியும். நான் உங்களைத் திருப்பி அழைத்துச் செல்வதற்காக மாத்திரமே இங்கே வந்துள்ளேன். சத்தியயுகத்தில் மிகச்சில மக்களே உள்ளனர். இந்நேரத்திலோ ஏராளமான ஆத்மாக்கள் உள்ளனர்; அவர்கள் பூச்சிகளைப் போன்றுள்ளனர். அனைவரையும் வீட்டுக்குத் திருப்பி அழைத்துச் செல்வது தந்தையினுடைய கடமை மாத்திரமே ஆகும். தந்தை கூறுகிறார்: என்னுடைய கழுத்து மாலை ஆகுவதனால், நீங்கள் விஷ்ணுவின் கழுத்து மாலையும் ஆகுவீர்கள். நீங்கள் முதலில் வீழ்வீர்கள். அவர்கள் பூஜிப்பவர்கள் ஆகும்பொழுது இராவணனின் கழுத்து மாலை ஆகுகிறார்கள். இறுதியில் இதுவே உங்கள் நிலைமை ஆகுகிறது. நீங்கள் அரைக் கல்பத்துக்குச் சந்தோஷத்தையும், அரைக் கல்பத்துக்குத் துன்பத்தையும் கொண்டுள்ளீர்கள் என அறிவீர்கள். தேவ தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்களே முதலில் இராவணனின் கழுத்து மாலை ஆகுவார்கள். பின்னர் ஏனைய சமயத்தவர்கள் கஃபே இறங்குகிறார்கள். அவர்களும் இராவணனின் கழுத்து மாலை ஆகுகிறார்கள். இறுதியில் அனைவருமே இராவணனின் கழுத்து மாலை ஆகுகிறார்கள். தந்தையைத் தவிர வேறு எவருமே உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்த முடியாதமுறையில் நாடகத்தின் விளையாட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்குப் பல கருத்துக்களைப் பெறுகிறீர்கள். சுருங்கக் கூறுவதானால், “ஓரேயொரு தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள்” எனப்படுகிறது. எவ்வாறு தூய்மையற்ற உலகம் தூய்மையாகியது என்பதும், யார் முதலில் கழுத்து மாலையாகுகிறார் என்பதும் உங்கள் புத்தியில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். உண்மையில் நாங்கள் ஆதியில் தந்தையின் கழுத்து மாலையாக இருக்கிறோம். பின்னர் பாபா எங்களைச் சூரிய வம்சத்தினரும், சந்திர வம்சத்தினரும் ஆக்குகிறார். அது பின்னர் இராவணனின் இராச்சியம் ஆகுகின்றது. உலகச் சக்கரம் எவ்வாறு தொடர்ந்து சுழல்கின்றது என்பதை வரிசைக்கிரமமாக நீங்கள் அறிவீர்கள். பாடசாலையில் எவருமே எல்லாப் பாடங்களிலும் 100மு புள்ளிகளைப் பெறுவதில்லை. ஆம், ஒரு பாடத்தில் 100மு புள்ளிகளைப் பெறுவது சாத்தியமாகும். இதிலும் புள்ளிகள் உள்ளன. தெய்வீகக் குணங்களைக் கிரகிப்பது அத்தகைய ஒரு பெரிய பாடமாகும். நீங்கள் முழுச் சக்கரத்தின் இரகசியங்களையும் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். சிலரிடம் பல நற்குணங்கள் இருப்பதில்லை, ஆனால் அவர்கள் முரளியை மிக நன்றாக நடத்துவார்கள்; அவர்கள் வரிசைக்கிரமமானவர்களே. சித்தி அடைந்தவர்கள் கழுத்து மாலையாகுகிறார்கள். தந்தை சம்பூரணமானவர். அவரைப் போல சம்பூரணமானவர் வேறு எவரும் இருக்க முடியாது. அவர் பிறப்பு, மறுபிறப்புக்குள் வருவதில்லை. வேறு எவரது புத்தியிலும் இருக்க முடியாத பல புதிய கருத்துக்கள் உங்கள் புத்தியில் உள்ளன. இது தந்தையாகிய கடவுளின் பல்கலைக்கழகம். கடவுள் பேசுகிறார்: நான் உங்களுக்கு இராஜ்யோகம் கற்பிக்கின்றேன். பாரதம் எவ்வளவு செல்வம் மிக்கதாக இருந்தது, அது இப்பொழுது ஏழ்மையில் உள்ளது என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். புராதன பாரதம் செல்வம் மிக்கதாக இருந்தது; அது வைகுந்தம் என அழைக்கப்பட்டது. எவரேனும் மேன்மையான குலத்தவர் ஏழையாகினால் மக்கள் அவருக்காக இரக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கூறுவார்கள்: அந்த அப்பாவி மனிதர் பெருமளவில் வீழ்ந்து விட்டார். பின்னர் அவர்கள் அவரை ஈடேற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் பாரதத்தில் இருந்து பெருமளவு செல்வத்தை எடுத்துள்ளனர். அந்தச் செல்வத்தினால் அவர்கள் செல்வந்தர்கள் ஆகியுள்ளனர். பாரதம் ஏழ்மையாகி உள்ளது. அதனால் அவர்கள் நிச்சயமாக உதவி செய்வார்கள்; அவர்கள் கடன்கள் கொடுப்பதன் மூலம் உதவி செய்கிறார்கள். கர்மக்கணக்கு என்ன என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். கர்மக்கணக்கு தூர்க்கப்பட்டு விட்டதாக நல்லவர்கள் கூறுவார்கள். எனினும் இவை அனைத்தையும் தூண்டுபவர் யார் என்பதை அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். பாரதம் தர்மம் மிக்கதாக இருந்தபோது, அதனிடம் பெருமளவு சக்தி இருந்தது; அதுவே முழு உலகினதும் அதிபதியாக இருந்தது. தந்தை ஸ்தாபிக்கின்ற முதல் தர்மம் தேவதர்மம் ஆகும். இப்பொழுது அது (பாரதம்) பெருமளவு வீழ்ந்து விட்டதால், அது நிச்சயமாக உதவியைப் பெறுகிறது. யுத்தம் ஆரம்பமாகியதும் அவர்கள் தங்களுக்குள் தொடர்ந்தும் சண்டை செய்வதுடன் தொடர்ந்தும் உதவியும் செய்வார்கள். இப்பொழுதும் அவர்கள் தொடர்ந்தும் கொடுக்கின்றார்கள். இல்லாவிட்டால் பாரதம் பட்டினியால் மரணிக்கும். எனினும் அது ஒருபொழுதும் நடைபெறவில்லை. அனர்த்தங்களும் தொடர்ந்தும் வரும். உங்கள் கல்வி சம்பூர்ணமடைந்ததும் யுத்தம் ஆரம்பமாகும். உங்கள் கல்வி இப்பொழுதும் தொடர்கின்றது. பாபா உங்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது பிரம்மாவின் மூலம் ஆதி சனாதன தேவதர்மம்ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. அமிர்தவேளையில் விழித்தெழுந்து ஞான இரத்தினங்களின் வியாபாரத்தைச் செய்யுங்கள். ரூபும் பசாந்தும் ஆகிக் கற்று ஏனையவர்களுக்கும் கற்பியுங்கள்.
2. நீங்கள் தந்தையுடன் வீடு திரும்ப வேண்டும். ஆகவே தூய்மையாகுங்கள். சரூமற்றவர்களாகித் தந்தையின் நினைவில் இருந்து மௌனச் சக்தியினால் விஞ்ஞானத்தை வெற்றி கொள்ளுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் உங்களுடைய தெய்வீகப் புத்தியால் சதா தெய்வீகத்தைக் கிரகிக்கின்ற, ஒரு வெற்றி சொருபம் ஆவீர்களாக.

ஒவ்வொரு குழந்தையும் பிறப்பில் ஒரு தெய்வீகப் புத்தி எனும் ஆசுவாதத்தை பாப்தாதாவிடமிருந்து பெற்றார். நீங்கள் அந்தத் தெய்வீகப் புத்தியைப் பயன்படுத்தும் அளவிற்கேற்ப ஒரு வெற்றி சொருபம் ஆகுகின்றீர்கள், ஏனெனில் தெய்வீகமே ஒவ்வொரு பணியிலும் வெற்றியின் அடிப்படை ஆகும். தெய்வீகத்தைப் பெற்றுள்ள ஆத்மாக்கள் தெய்வீகமல்லாத ஒன்றைத் தெய்வீகமாக்குகிறார்கள். அத்தகைய ஆத்மாக்கள் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் தெய்வீகத்தைக் கிரகிக்கிறார்கள். தெய்வீகப் புத்தியைக் கொண்டவர்கள் தெய்வீகமல்லாத எந்தப் பணியாலும் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட மாட்டார்கள்.

சுலோகம்: உங்களை ஒரு விருந்தாளியாகக் கருதுங்கள், உங்கள் ஸ்திதி அவ்யக்தாகவும் மகத்தானதாகவும் ஆகும்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----